

In gesprek met een echte Reusenaar

Door Thijs van der Zanden

Ge macht gerust langs komme mêr als jullie iemand anders hebben om in De Schéeper te zetten dan heb ik dé liever. Dur 't lintje dé ik dees joar mee Koninginnedag van dun burgemister gekregen heb, heb ik al genoeg in de belangstelling gestôn.

Jan Heesters bij d'n Achterûm.

Aan het woord is de 75-jarige Jan Heesters die zelf zegt dat ze hem vroeger ook wel Jan van Girtje van Jan Nullekes noemden.

Ouderlijk gezin

Jan is op 8 november 1924 geboren als derde kind van de in het Reuselse gehucht de Peel geboren Girtje Heesters en de in Postel geboren Fien Krekels. Het gezin woonde in een boerderijtje aan de Molenberg te Reusel. Het boerderijtje had vader Girtje in 1924 gekocht van Bladelnaar Péér Moeskops. Voorheen hebben Girtje en Fien ook nog in de Lensheuvel gewoond. Daar zijn hun twee oudste kinderen Lowie en Jaan geboren. Vooral in de crisistijd had het gezin het volgens Jan niet breed. Zijn vader was werkeloos geworden. Hij moest in het kader van de werkverschaffing voor een paar centen samen met anderen het kanaal bij Diessen gaan graven. Dat gebeurde toen nog met de schop. Hij kwam in die tijd maar een keer per week thuis wat in het jonge gezin een heel gemis was. In 1935, er waren weer wat betere tijden aangebroken, heeft zijn vader een nieuw huis gebouwd aan de Molenberg naast het huis waar ze woonden. Het geld had hij geleend van Louke Goudsmits, aannemer en eigenaar van een timmermansbedrijf in de Lensheuvel. Aan de lening was

Het gezin van Girtje en Fien Heesters. We zien v.l.n.r. Jan, Fien met Sjarel op schoot, Lowie, Jaan, Mart, vader Girtje en Mariet. Piet is nog niet geboren.

wel de eis verbonden dat de boodschappen voor het gezin bij Loukes Nel, die ook een winkeltje had, gedaan moesten worden. Jan vertelt dat hij wekelijks helemaal te voet naar de Lensheuvel moest om er de boodschappen op te halen.

In de Molenberg stonden in die tijd nog weinig huizen. Hun naaste burens waren, richting de dorpsbron, Jan Pas en Bobbelen Toon Lavrijsen en de andere kant richting Rouwenbocht, de familie Van Loon *Kraai* en Jo Ruts.

Jonge jaren

Tijdens de lagere schooltijd waren van Jan de voornaamste vrienden, Lowie Hermans van de Fréete, Jan Vosters *Snip*, Giele van Limpt en Harrie Heesters *Sint*. Met hen ging hij ravotten en in het voorjaar *vogeltjes uithalen*. De eieren bliezen ze uit en staken deze op takken of maakten er een snoer van waarmee het huis versierd werd. Met Jan en Kees *Kraai* ging hij ook wel eens eekhoorns vangen. Je moest volgens Jan sterk zijn om die beestjes uit de boom te kunnen schudden.

Van zijn lagere schooltijd kan Jan zich nog herinneren dat hij de rol kreeg van boer Peer in het toneelstuk Polleke Prik. Het opvoeren van toneelstukken werd door de fraters gestimuleerd. Het publiek bij de opvoeringen werd gevormd door de lagere schoolklassen. De opvoeringen waren in de toneelzaal van het fratersklooster dat toen nog aan de Schoolstraat stond. Als zijn mede-toneelspelers kan Jan zich nog Jo van der Heijden, Jan van der Vorst en Lowie van de *Fréete* herinneren. Lowie speelde de hoofdrol Pikkertje.

De grootste liefhebberij in zijn jeugd was volgens Jan voetballen. Dat gebeurde dan meestal voor de schuurdeur op het erf van zijn buurjongens Kees en Jan *Kraai*. Als de bal kapot was vulden ze die op met hooi want een nieuwe kopen was er in die tijd niet bij. Soms gingen ze ook wel eens naar het voetbalveld van de fraters aan de Lage Mierdsedijk. Vóór Jan van zijn vader toestemming kreeg om te voetballen moest hij hem dikwijls eerst helpen met het werk. Zijn vader had in de buurt van de Lage Mierdsedijk drie looperse grond waar o.a. aardappelen en koren op verbouwd werden en waar ook wat houtwas op stond. Als er bomen gerooid

Het geboortehuis van Jan Heesters aan de Molenberg.

werden moest alles verzameld worden. Van de takken werd *mutsert* gebonden voor het fornuis en Jan kreeg zelfs van zijn vader de opdracht ook de spaanders te verzamelen. Op zondag ging Jan graag kijken naar de voetbalwedstrijden van de Reuselse Stormvogels. Jan riskeerde daarvoor straf van zijn vader omdat hij op zondagmiddag naar 't Lof moest en niet altijd met het smoesje hoefde aan te komen dat hij de kerkklokken niet had horen luiden.

Van het jaarlijkse Sinterklaasfeest weet Jan nog dat hij evenals zijn broertjes en zusjes meestal kreeg wat ze aan Sint en Piet vroegen. Het gevraagde speelgoed werd hen dan bezorgd op symbolische wijze. Toen hij een keer een paar voetbalschoenen vroeg stonden op Sinterklaasavond de oude versleten *kistjes* van zijn vader netjes gepoetst voor hem klaar.

Te Bladel bij oma Krekels op bezoek, anno 1931. V.l.n.r. Lowie, Mart, Jan, Mariet, Jaan en Sjarel Heesters.

De Jonge Wacht.

V.l.n.r. staande:

Janus Sanders, Jan Heesters, Mil Peeters, Jan van de Broek, Janus Verhagen, Janus van de Ven (Bonte).

Zittend v.l.n.r.:

Fred Gevers, Lowie Hermans, Peer Dijsseldonk en Wim van den Borne (van Nollen).

Van school

Jan was nog maar 14 jaar en niet meer leerplichtig toen hij door zijn vader van school werd gehaald om bij hem bosjesmaker te worden bij sigarenfabrikant Karel I. De extra inkomsten die hierdoor verdiend werden kwamen in het grote gezin goed van pas. Inmiddels was Jan bij de Jonge Wacht gegaan, een jeugdvereniging waarbij de nadruk lag op ontspanning, sport en spel. Ze droegen hierbij een keurig groen uniform. Als verenigingslokaal diende het patronaatgebouw van de fraters. De Jonge Wacht bestond volgens Jan uit ongeveer 40 jongens die ingedeeld waren in groepen van dezelfde leeftijd. Hun leiders waren Fred Gevers en

Jan Sanders. De groep van Jan bestond onder andere uit Mil Peeters, Lowie van de Fréete en Jan Snip. Met een beetje trots vertelt Jan dat hij door zijn maatjes als groepsleider was gekozen. Mil Peeters was gekozen als assistent-groepsleider. Een spel dat regelmatig gespeeld werd was het zogenaamde batsen. Dit was een balspel waarbij met een plank met een handvat eraan, de bal in het doel van de tegenstander gespeeld moest worden.

In het begin van de oorlog was de tabak schaars wat betekende dat er dikwijls geen sigaren meer gemaakt konden worden. Om toch iets te kunnen verdienen ging Jan als alternatief bij Karel I biezen vlechten.

Van een dikke soort biezen werden strengen gevlochten. De dikste strengen werden gemaakt met een zogenaamde 11-slag en soms wel een 13-slag. Van de slechtste soort biezen die als afval betiteld werden maakte ze strengen met de 3-slag.

Vanaf een jaar of tien was Jan al lid van Fanfare Concordia. De repetities waren in die tijd nog in de Palmboom. Jan speelde bij de fanfare bugel. Eens per jaar was er een festival met andere fanfares en harmonieën waar Jan nog goede herinneringen aan bewaart.

Verplichte arbeidsdienst

Eind 1942 begon voor de Reuselse sigaren-

De jonge mannen Giele van Limpt en Jan Heesters in het pak van de verplichte arbeidsdienst en Harrie Heesters (Sint).

---

makers de dreiging van tewerkstelling in Duitsland. Jan moest een opleiding gaan volgen bij de Verplichte Arbeidsdienst in het Noord-Limburgse Bergen bij Overloon. Het militaristische karakter van de opleiding beviel Jan niet en hij besloot in Reusel onder te duiken. Hij ging dan ook niet in op de oproep van het Duitse gezag om zich te melden bij het arbeidsbureau in Eindhoven waar de tewerkstelling georganiseerd werd. Om toch wat geld te verdienen bleef Jan wel gewoon bij Karel I werken. Bij razzia's in Reusel waarbij gejaagd werd op onderduikers kon Jan steeds weggelopen. Wel moest hij zich regelmatig schuilhouden. Zo heeft hij een paar dagen samen met Kees *Kraai* en anderen ondergedoken gezeten bij de familie Roest op de Hulselse Hoef. Ze verbleven daar onder de paraplu tussen het stro. Omdat de pruimen rijp waren en er niet veel anders te eten was, werd hier overvloedig van genuttigd waardoor ze allemaal aan d'n dunne raakten. In de nacht moesten ze daardoor, in het *pikke* donker, naar buiten om de darmen te ontlasten. Hierbij was het glibberen en glijden geblazen over hetgeen er reeds door de voorgangers her en der gedeponneerd was. De stank onder de paraplu was als gevolg hiervan dan ook niet meer te harden aldus Jan. Ook heeft Jan ondergedoken gezeten bij zijn tante Lies van den Ende-Krekels in Bladel die af en toe ook Joodse onderduikers in huis had.

Jan had inmiddels verkering gekregen met Maria van Gompel uit Bladel. Als het kon toog hij met zijn fiets met klapband, gemaakt van oude autobanden, naar zijn lief in Bladel. Een avondwandeling met haar in Bladel werd hem op een zekere keer noodlottig. De in Reusel gelegerde Duitsers hielden in Bladel een razzia waar hij per toeval bij uitliep. De Duitsers vroegen hem naar zijn ausweis die hij als onderduiker natuurlijk niet kon laten zien. Hij werd meegevoerd naar de kazerne van de marechaussee te Bladel. Daar aangekomen telefoneerden de Duitsers naar Reusel om informatie over Jan in te winnen. Jan was ondergebracht samen met twee opgepakte landmeters uit Overijssel ondergebracht in een andere kamer. Op de gang werd hij bewaakt door een Bladelse marechaussee. Toen de Duitsers aan het telefoneren waren nam Jan de kans waar en

ontsnapte door de voordeur van de kazerne naar buiten op zijn sokken achterna gezeten door de Bladelse marechaussee. Zijn bedoeling was in de tuin van zijn opa en oma Krekels die achter de kerk woonden te komen om zich daar te verstoppen. Jan vermoedt dat toen hij vlak bij de tuin was gestruikeld is over een paaltje en als gevolg hiervan in de heg vast kwam te zitten. Na een worsteling met de marechaussee die nog tegen hem zei "als ik jou niet terug breng kom ik zelf in de gevangenis" moest hij zich gewonnen geven en kwam hij weer bij de Duitsers terecht. Die brachten hem te voet naar Reusel waar hij ondergebracht werd in hun kazerne aan de Lensheuvel. Jan weet nog dat in een andere cel de Reuselse slager Hillaire Ducheine gevangen zat.

Na 2 dagen werd hij naar Eindhoven gebracht waar hij onderworpen werd aan een streng verhoor waarbij hij ook rake klappen opliep. Jan realiseerde zich dat hij gezien werd als een echte boef. Hij kwam in Eindhoven terecht in een cel waar ook nog twee andere gevangenen zaten. Toen hij ze op een vreemde manier hoorde praten over allerlei dingen waar hij niet veel van begreep stond het voor Jan vast dat het zware jongens waren en zat er bij hem de schrik goed in. Op de eerste zaterdag na zijn arrestatie werd Jan per trein

*Jan Heesters
omstreeks 1947.*

naar Amersfoort gebracht. Vanaf het station van Amersfoort ging het te voet verder naar het gevangenenkamp Amersfoort. In Amersfoort heeft Jan vier weken gezeten. Hij heeft in het kamp Frans Larmit uit Hooge Mierde ontmoet die er maar enkele weken gezeten heeft. Via het Rode Kruis mocht Jan een brief schrijven naar zijn ouders waarin hij hen vroeg wat kleren te brengen. Voor hij op transport ging naar Duitsland is zijn moeder samen met zijn meisje Maria van Gompel naar Amersfoort gekomen om hem wat kleren te brengen. Ze kregen Jan echter niet zien.

In Duitsland kwam Jan in eerste instantie terecht in een gevangenkamp gelegen in de stad Soest ongeveer 30 kilometer ten oosten van Dortmund. Boven de ingang van dit kamp omgeven door prikkeldraad stond de tekst "Arbeit macht frei". Daarna is Jan overgeplaatst naar Hohenlimburg een dorpje in de buurt. Jan moest daar 12 uur per dag, zes dagen per week gaan werken in een staalwalserij. Hij kwam daar terecht in de pakkerij waar hij rollen gewalst staal moest verpakken met vettig papier. Bij dit werk kwam Jan regelmatig met zijn handen tussen de platen waardoor hij na een tijdje al zijn vingernagels kwijt raakte. Als eten kreeg Jan iedere dag koolsoep en op dinsdag en

Helemaal rechts Henk Grootekar, de maat van Jan Heesters tijdens zijn gevangenschap in Duitsland. Jan Heesters staat geheel links.

Dit nummer had Jan Heesters op zijn gevangepak staan.

donderdag een stuk brood. Hij had dan zo'n honger dat hij meestal het brood diezelfde dag al op gegeten had. De laatste negen maanden van zijn verblijf in Hohenlimburg zat er in de soep en het brood helemaal geen zout meer. Jan weet nog goed dat hij op een keer op het station wagons moest lossen. Op de vloer van een wagon vond hij kalizout waarmee hij zijn zakken volstopte. Hij gebruikte dat kalizout in het kamp om in de soep en het brood te doen.

Het slaapje van Jan in het kamp, ze sliepen in stapelbedden, was een zekere Cherry Ieterson afkomstig van het plaatsje Meteren bij Geldermalsen. Een andere maat was Henk Grootelaar uit Almelo waar Jan tot op de dag van vandaag nog contact mee heeft. Op zondag hoefde er meestal niet gewerkt te worden. Als ze buiten het kamp mochten ging Jan met zijn maten Cherry en Henk brood bedelen bij de boeren in de omgeving. Ze waren voor de omgeving zeer opvallende figuren met hun kale koppen en blauwe werkpakken. Toch hebben Jan en zijn maten een paar keer geprobeerd te vluchten. Op een zondagmorgen is Jan met drie anderen vanuit de zogenaamde buitenkooi van het kamp ontsnapt. Diezelfde avond echter hadden de Duitsers de vluchters al te pakken. Ze waren verraden door de Hitler Jugend die hen in hun opvallende kale koppen en werkpakken hadden zien lopen. Bij terugkomst in het kamp werd Jan en zijn maten 'warm welkom geheten' met een flink pak slaag.

Vlucht naar Nederland

Op 17 maart 1945, Reusel was al een half jaar bevrijd, moest het gevangenkamp in Hohenlimburg ontruimd worden omdat het front steeds dichterbij kwam. Jan en de andere gevangenen werden op de trein gezet om verder Duitsland in gebracht te worden. De trein waarin ze zaten werd echter 20

kilometer verderop bij het station in het stadje Hamm gebombardeerd. Jan en zijn maten Henk Grootelaar en Cherry Ieterson zagen kans in de chaos die hierbij ontstond te vluchten. De vlucht ging te voet en grotendeels tijdens de nachtelijke uren. Via de stad Munster kwamen ze terecht in het dorpje Nienberge. Ze gingen in dit dorp naar een boerderij om daar eten te schooien. Het bleek de boerderij te zijn van de weduwe Huntropp. Haar man was gesneuveld en op de boerderij was daarom door de Duitsers een zogenaamde verwalter (vervanger) aangesteld. Deze verwalter, die wel beseftte dat de oorlog snel afgelopen zou zijn, heeft hen ontvangen en goed behandeld. Het was een grote boerderij met wel 40 koeien en 7 paarden. Omdat ze er te eten kregen en er konden slapen bleven Jan, Henk en Cherry een paar dagen op deze boerderij. Bij de boerderij hadden ze wat Duitse soldatenkledingstukken en ieder een ransel om wat persoonlijke spullen in te doen gevonden. Deze spullen waren vermoedelijk achtergelaten door gedeserteerde Duitse soldaten. Binnen een week na aankomst werd Jan op de boerderij van de weduwe Huntropp bevrijd. Hun bevrijders zaten in Engelse carriers en deelden sigaretten aan hen uit. Bij hun vertrek werd door de weduwe Huntropp nog een afscheidsmaal verzorgd in de vorm van pas geslachte kip en konijn. Bij de tocht naar Nederland had Cherry Ieterson ondertussen bij een Duitse boerin een fiets weggehaald. Jan en Henk liften met een Engelse jeep richting Nederland. Doordat tegen de stroom van militairen voertuigen die richting front gingen ingereden moest worden kon Cherry hen met de fiets bijhouden. Af en toe werd het contact met hem verloren maar Cherry wist in eerste instantie de jeep steeds terug te vinden. Hij heeft dit echter niet kunnen volhouden waardoor spijtig genoeg Jan en Henk het contact met Cherry verloren. Verderop moesten Jan en Henk uit de jeep en zijn vervolgens in de buurt van de Duitse stad Bocholt in een broodfabriek terechtgekomen waar ze wat konden eten en slapen. Cherry die niet naar zijn ouderlijk huis kon omdat Meteren bij Geldermalsen nog niet bevrijd was is daarom met de fiets helemaal naar Reusel gereden om te zeggen dat Jan en Henk door een Engelse dokter medisch onder-

zocht en daar ook ontluisd. Dit ontluizen gebeurde door een wolk luizenpoeder onder hun kleren te spuiten. In de fabriek waren behalve Nederlanders ook Belgische, Russische en Franse gevangenen ondergebracht. Ook kregen ze hier een pasje met het opschrift "for your return" (voor uw terugkeer). Juist nadat Cherry de grens met Nederland gepasseerd was, werd de grens gesloten voor vluchtelingen uit Duitsland en moest er gewacht worden op georganiseerd vertrek. Jan en Henk wilden dat niet afwachten en zijn bij Aalten in de Achterhoek over de Nederlandse grens gevlucht. Achteraf bleek dat ze hierbij ook nog door een mijneveld gelopen zijn. Het was inmiddels half april hun vlucht duurde al bijna een maand waarbij ze ongeveer 100 kilometer grotendeels te voet hadden afgelegd. Door het vele lopen en de twee jaar slechte hygiëne in het kamp hadden ze schrale billen gekregen, een zogenaamde *blekjas*. Bij een boer in Aalten kregen ze een lekker bord karnemelkse pap waarvan Jan nog steeds weet hoe deze pap smaakte. De dag daarop ging het te voet richting Almelo waar Henk Grootelaar woonde. Ze hadden gehoord dat de Duitsers terug gedreven waren over de IJssel en Almelo bevrijd was. Jan meldde zich in

Dit Duits oorlogsgeld bracht Jan Heesters mee naar Reusel.

Trouwfoto van Jan Heesters en Maria van Gompel.

Op de eerste rij in het midden Peer de Beyer.

Verder zijn er nog te zien de Reservepolitie mannen

Cees Loonen, Coop van Kemenade, Theo van Herk en Jan Heesters.

Almelo bij het Rode Kruis en kon voorlopig bij de familie Grootelaar blijven wonen. In Almelo kon Jan iedere dag bij het passantenhuis van het Rode Kruis een stukje brood en wat boter gaan halen.

Terug naar Reusel

Vader Girtje Heesters had Peer de Beyer in de Reuselse kerk aangesproken omdat hij wist dat Peer bij de Grenswacht was. Hij vroeg hem

waar hij gelegerd was. Peer vertelde Girtje dat hij in Oldenkotten bij Ammeloe gelegerd was. Bij het horen van de plaatsnaam Ammeloe zei vader Girtje meteen "daar is onze Jan ook", niet in de gaten hebbend dat Ammeloe niet dezelfde plaats is als Almelo. Met de wetenschap dat Jan in Almelo was, is Peer de Beyer de week daarop helemaal naar Almelo gefietst om Jan daar op te gaan halen. Jan heeft direct afscheid genomen van zijn maat Henk en de familie Grootelaar en is met Peer meegegaan naar Oldenkotten. De hele weg tussen Almelo en Oldenkotten, zo'n 35 kilometer lang, heeft Jan voor op de *buis* van de fiets van Peer gezeten. Peer bracht Jan onder bij een boer waar hij zijn tijd moest afwachten om naar Reusel te kunnen gaan. Enkele dagen later bracht Peer, Jan een baret en een soldatenshirt. Hij had geregeld dat Jan tussen verlofgangers met een jeep van de Grenswacht mee naar Nijmegen kon. Van Nijmegen uit ging het met een vrachtwagen van Bladel naar *Faos* van der Heijden richting Bladel. Hij werd op zijn reis vergezeld door Piet van Kruisdijk en stond een halve dag later bij zijn vriendin Maria van Gompel op de stoep. Het was een emotioneel weerzien. Hij had haar ongeveer twee jaar niet meer gezien!

De Reuselse kampeerpioniers met hun zelf gemaakte tenten. Het zijn de gezinnen van Bert Larmit, Harrie Spanjers en Jan Heesters.

Werk en trouwen

Jan is na de oorlog weer gaan werken als sigarenmaker bij Karel I. Er moest geld op de plank komen om een toekomst op te kunnen bouwen. Op 13 oktober 1951 is Jan getrouwd met Maria van Gompel. Na hun trouwen zijn ze gaan inwonen in het ouderlijk huis van Jan. Ze hadden daar de beschikking over 2 kamers en de helft van de gang. Op 10 augustus 1955 hebben Jan en Maria een nieuw koophuis betrokken in de Beukenlaan waar ze tot op de dag van vandaag nog wonen. Ze kregen drie zonen die inmiddels allemaal getrouwd zijn en voor 7 kleinkinderen hebben gezorgd.

Samen met het ook in de Beukenlaan wonende bevriend gezin van Harrie Spanjers ging Jan met zijn gezin vanaf het jaar 1962 kamperen wat in die tijd een unieke gebeurtenis was. Later ging ook het in de Vlassert wonende gezin van Bert Larmit *Pap* met hen mee.

Er werd onder meer gekampeerd in Stiphout, Oisterwijk, Boxtel, Arcen, Wiegen en Oostelbeers. Dikwijls kregen ze op de camping bezoek van bevriende Reuselnaren die dit unieke gebeuren ook wel eens wilden zien. De kok voor de vele hongerige magen op de camping was meestal Harrie Spanjers die dat goed kon en dat ook graag deed. Jan en Maria kijken met veel plezier naar deze tijd terug.

Totdat het in Reusel afgelopen was met het handmatig maken van sigaren heeft Jan gewerkt als sigarenmaker. Hij is achtereenvolgens werkzaam geweest bij Karel I, bij Das-Velasques en bij de Agio. Bij deze laatste werkgever heeft hij nog gewerkt in het *Schuurke* gelegen aan de Wilhelminalaan. In 1951 is hij tussendoor nog in vaste dienst geweest bij de verzekeringsmaatschappij St. Willebrordus. Samen met zijn collega in het *Schuurke*, Kiske Cuylits is Jan naar de DAF in Eindhoven gegaan. Ze hadden zich aangemeld om een vak te leren in het zogenaamde schooltje. Kiske had zich opgegeven als lasser en Jan als draaier. In de praktijk echter werd het omgedraaid Kiske werd draaier en Jan lasser. Als CO₂-lasser werkte Jan zich op als voorman. Door DAF werd hem gevraagd in de nieuwe personenwagenfabriek van DAF te gaan werken die gelegen was in het Limburgse Born. Hij

wilde dat niet en werd overgeplaatst in de pompenkamer van Motorenfabriek van DAF. Hij heeft zijn 25-jarig dienstverband bij DAF nog gevierd en is daarna op 59-jarige leeftijd met de VUT kunnen gaan.

Verenigingsleven

Jan is actief geweest bij diverse Reuselse verenigingen. Reeds voor de oorlog was Jan zoals eerder vermeld al lid van Fanfare Concordia waar hij bijna 25 jaar lid van is geweest. Vanaf 1958 is hij lid van de EHBO waarvan meer dan 15 jaar voorzitter. Jan is vanaf zijn 27-jarige leeftijd tot aan zijn zestigste jaar actief geweest bij Reservepolitie. Tientallen jaren is Jan behulpzaam geweest bij de grote kermisloterij van de Herwonnen Levenskracht de huidige Onderlinge Hulp. Maar liefst 47 jaar trad Jan op als Sinterklaas. Jaarlijks werd hij in Hoogeloon, Hulsel en

Familietafereel bij de Reuselse Kei. We zien opa en oma Heesters en moeder Maria Heesters-Van Gompel met haar drie zontjes.

Jan Heesters in zijn functie als Sinterklaas met zijn zwarte Pieten Peer de Beyer en Bert Larmit.

ook in andere plaatsen waaronder soms ook in Reusel te paard als de Goed Heilig Man ingehaald. Ook de lagere schoolklassen bezocht hij als Sinterklaas talrijke keren. Om de kas van de Reservepolitie te spekken trad Jan voor 1 gulden per bezoek als Sinterklaas op in vele jonge huisgezinnen. Zijn Zwarte Pieten waren dikwijls Bert Larmit *Pap* en Peer de Beyer die ook bij de Reservepolitie waren. Bert *Pap* die als melkbezorger in veel gezinnen kwam maakte reclame om aan de klandizie te komen. Jan is nu nog vice-voorzitter van de Reuselse Katholieken Bond van Ouderen. Hij heeft de zorg voor het ontspanningsprogramma met als hoogtepunt de jaarlijkse kerstviering. Voor deze activiteiten in dienst van de Reuselse gemeenschap is Jan dit voorjaar Koninklijk onderscheiden. Het was voor hem een geweldige verrassing die tot het laatste moment geheim is gehouden.

Jan en Maria zijn grote liefhebbers van dansen. Ze doen mee aan het volkdansen van de bejaardenbond in d'n Aachterûm. Ook zijn ze lid van de dansgroep Shannah die in de Kei haar domicilie heeft en alsof dat nog niet genoeg is gaan ze twee keer per maand naar

zaal d'n Donk in Duizel om ook daar te gaan stijldansen.

Ook hun vroegere vrijetijdsbesteding, het kamperen zijn Jan en Maria trouw gebleven. Ze zijn nog regelmatig te vinden in Baarlo waar ze al 30 jaar een vaste campingplaats hebben. Ook op de camping in Baarlo is Jan actief en verzorgt daar al 18 jaar samen met anderen regelmatig het ontspanningsprogramma voor de campinggasten.

Slot

Tijdens het interview met Jan bleek dat hij de twee bange oorlogsjaren nog in detail in zijn geheugen heeft zitten. De belevenissen in die tijd hebben bij hem een grote indruk nagelaten en het praten hierover gaat niet altijd zonder emotie.

Het is bewonderenswaardig hoe actief Jan zich voor de verschillende verenigingen belangeloos heeft ingezet. Daarom is het terecht dat de Reuselse gemeenschap hem heeft voorgedragen voor de Koninklijke onderscheiding die hij dit voorjaar uit handen van de burgemeester kreeg. Iemand die zich zoals Jan heeft ingezet is met recht een echte Reuselnaar.

Jan Heesters en Maria van Gompel 40 jaar getrouwd, temidden van hun kinderen en kleinkinderen.